

Bruksela, 13 czerwca 2016 r.
(OR. en)

9190/16

ECOFIN 444
UEM 191
SOC 308
EMPL 204
COMPET 278
ENV 323
EDUC 178
RECH 170
ENER 186
JAI 432

NOTA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Nr dok. Kom.:	9119/16 ECOFIN 411 UEM 161 SOC 275 EMPL 171 COMPET 248 ENV 292 EDUC 148 RECH 140 ENER 153 JAI 398 - COM(2016) 322 final
Dotyczy:	Zalecenie do ZALECENIA RADY w sprawie krajowego programu reform Belgii na 2016 r. oraz zawierającego opinię Rady na temat przedstawionego przez Belgię programu stabilności na 2016 r.

Delegacje otrzymują w załączeniu wyżej wymieniony projekt zalecenia Rady, w wersji zmienionej i zatwierdzonej przez różne komitety Rady, oparty na wniosku Komisji COM(2016) 322 final.

ZALECENIE RADY

z dnia ...

w sprawie krajowego programu reform Belgii na 2016 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Belgię programu stabilności na 2016 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych¹, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

¹ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 listopada 2015 r. Komisja przyjęła roczną analizę wzrostu gospodarczego, rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2016 r. Priorytety określone w rocznej analizie wzrostu gospodarczego zostały zatwierdzone przez Radę Europejską w dniach 17–18 marca 2016 r. W dniu 26 listopada 2015 r. na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011² Komisja przyjęła sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania, w którym wskazała Belgię jako jedno z państw członkowskich, w przypadku których przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena sytuacji. W tym samym dniu Komisja przyjęła również zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro. Zalecenie to zostało zatwierdzone przez Radę Europejską podczas posiedzenia w dniach 18–19 lutego 2016 r. i przyjęte przez Radę w dniu 8 marca 2016 r.³ Jako kraj, którego walutą jest euro, oraz ze względu na bliskie powiązania pomiędzy gospodarkami w unii gospodarczej i walutowej, Belgia powinna zapewnić pełne i terminowe wdrożenie zalecenia.
- (2) Sprawozdanie krajowe na 2016 r. dotyczące Belgii zostało opublikowane w dniu 26 lutego 2016 r. Zawarto w nim ocenę postępów Belgii w realizacji zaleceń dla tego kraju przyjętych przez Radę w dniu 14 lipca 2015 r. oraz szczegółową ocenę sytuacji przeprowadzoną na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011. W dniu 8 marca 2016 r. Komisja przedstawiła wyniki szczegółowej oceny sytuacji. W wyniku analizy Komisja doszła do wniosku, że w Belgii nie występują zakłócenia równowagi makroekonomicznej. Słaba aktywność zewnętrzna w połączeniu z wysokim zadłużeniem publicznym może w przyszłości powodować zagrożenia. Niedawne zmiany wskazują jednak na poprawę konkurencyjności. Środki naprawcze – obejmujące ograniczenie wzrostu płac i obniżki składek na ubezpieczenie społeczne – doprowadziły do spowolnienia tempa wzrostu kosztów pracy. Dług publiczny nie maleje, ale zagrożenia o charakterze krótkoterminowym wydają się być ograniczone.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25).

³ Dz.U. C 96 z 11.3.2016, s. 1.

- (3) W dniu 29 kwietnia 2016 r. Belgia przedłożyła krajowy program reform na 2016 r. i program stabilności na 2016 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednoczesnej ocenie.
- (4) Odpowiednie zalecenia dla poszczególnych krajów znalazły odzwierciedlenie w programowaniu europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych na lata 2014–2020. Jak przewidziano w art. 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013⁴, Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego z wnioskiem o dokonanie przeglądu oraz zaproponowanie zmian w umowie partnerstwa i odpowiednich programach wówczas, gdy jest to konieczne do wsparcia realizacji stosownych zaleceń Rady. Komisja przedstawiła dalsze szczegółowe informacje dotyczące wykorzystania przez nią tego przepisu w wytycznych w sprawie stosowania działań łączących skuteczność europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z należyтым zarządzaniem gospodarczym.

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

- (5) W programie stabilności na 2016 r. wskazano, że wpływ, jaki na budżet wywierają wyjątkowo wysoki napływ uchodźców w 2015 i 2016 r. i wyjątkowe środki bezpieczeństwa w 2016 r., jest znaczny, i przedstawiono stosowne dowody na zasięg i charakter tych dodatkowych kosztów budżetowych. Według Komisji dodatkowe kwalifikowalne wydatki na uchodźców wyniosły w 2015 r. 0,03 % PKB, natomiast w 2016 r. dodatkowy wpływ wydatków szacuje się na 0,17 % PKB, jeśli chodzi o koszty związane z uchodźcami, i na 0,12 % PKB, jeśli chodzi o środki bezpieczeństwa. Przepisy określone w art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1466/97 umożliwiają pokrycie tych dodatkowych wydatków, gdyż napływ uchodźców i poważne zagrożenie terrorystyczne są okolicznościami wyjątkowymi, ich wpływ na finanse publiczne Belgii – znaczny, a zezwolenie na tymczasowe odstępstwo od wymaganej ścieżki korekty prowadzącej do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego nie zagrazi stabilności. Dlatego też wymaganą korektę prowadzącą do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego na 2015 r. zmniejszono, aby uwzględnić dodatkowe wydatki związane z uchodźcami. Jeśli chodzi o 2016 r., ostateczna ocena obejmująca kwoty kwalifikowalne zostanie przeprowadzona wiosną 2017 r. na podstawie danych dostarczonych przez władze belgijskie.

- (6) Belgia jest obecnie objęta funkcją zapobiegawczą paktu stabilności i wzrostu i podlega przejściowym ustaleniom odnoszącym się do zgodności z regułą dotyczącą zadłużenia. W dniu 18 maja 2016 r. Komisja opublikowała sprawozdanie na podstawie art. 126 ust. 3 TFUE, ponieważ w 2015 r. Belgia nie poczyniła wystarczających postępów na drodze do osiągnięcia zgodności z regułą dotyczącą zadłużenia. Z analizy wynikało, że kryterium długu należy uznać za spełnione. W programie stabilności na 2016 r. rząd planuje stopniową poprawę salda nominalnego z deficytu na poziomie 2,6 % PKB w 2015 r. do wartości -0,2 % PKB w 2019 r. Oczekuje się, że do 2018 r. zostanie osiągnięty skorygowany średniookresowy cel budżetowy, nastawiony na osiągnięcie stanu równowagi budżetowej w kategoriach strukturalnych. Ponowne przeliczenie salda strukturalnego⁵ wskazuje jednak na deficyt strukturalny w wysokości 0,4 % PKB w 2018 r. Zgodnie z programem stabilności oczekuje się, że relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB osiągnie w 2016 r. szczytowy poziom 106,2 % , po czym będzie spadać, osiągając w 2019 r. poziom 99,6 %. Scenariusz makroekonomiczny stanowiący podstawę tych prognoz budżetowych jest wiarygodny. Środki niezbędne do osiągnięcia planowanego deficytu docelowego począwszy od 2017 r. nie zostały jednak jeszcze dostatecznie sprecyzowane. Prognoza Komisji z wiosny 2016 r. wskazuje na ryzyko wystąpienia – przy założeniu niezmiennego kursu polityki – znacznego odchylenia od zalecanej korekty w 2016 r. oraz w latach 2016 i 2017 ujętych łącznie. W przypadku, gdyby wpływ nadzwyczajnego napływu uchodźców i nadzwyczajnych środków bezpieczeństwa na budżet został wyłączony z oceny, odchylenie przewidywane w 2016 r. nie byłoby już istotne. Prognozuje się, że w 2016 r. Belgia nie spełni warunków przejściowych ustaleń odnoszących się do zgodności z regułą dotyczącą zadłużenia i że w 2017 r. – po okresie przejściowym – nie osiągnie wartości odniesienia dotyczącej redukcji długu. Opierając się na ocenie programu stabilności i biorąc pod uwagę prognozę Komisji z wiosny 2016 r., Rada jest zdania, że istnieje ryzyko, iż Belgia nie spełni warunków paktu stabilności i wzrostu. W związku z tym konieczne będą dalsze działania w celu spełnienia tych warunków w latach 2016 i 2017.

⁵ Saldo strukturalne ponownie przeliczone przez Komisję na podstawie informacji zawartych w programie stabilności przy użyciu wspólnie uzgodnionej metodyki.

- (7) Do wysokiego zadłużenia publicznego dochodzą słabe wyniki w zakresie konkurencyjności i eksportu. Od 2000 r. aktywność zewnętrzna pogarsza się, na co wskazują straty udziału w rynku światowym, a stan ten pogłębia dodatkowo eksport ukierunkowany przede wszystkim na mniej dynamiczne rynki. W ostatnich latach tendencja spadkowa udziału w rynku została wprawdzie zatrzymana, nagromadzone straty są jednak nadal znaczne. Zdolność eksportową kraju ogranicza także specjalizacja w segmentach rynku bardziej narażonych na konkurencję cenową. Jest to szczególnie trudne do pogodzenia z wysokimi kosztami pracy w tym kraju. Jednostkowe koszty pracy do niedawna rosły szybko w wyniku niskiego wzrostu wydajności, a zwłaszcza szybkiego wzrostu płac. Ten ostatni można przypisać pewnym cechom systemu ustalania wysokości wynagrodzeń. Z jednej strony, marże wzrostu płac realnych były wielokrotnie ustalane na zbyt wysokim poziomie. Z drugiej strony, inflacja wielokrotnie przewyższała oczekiwania i inflację w krajach ościennych. Powodem różnicy strukturalnej w stopie inflacji bazowej między Belgią a krajami ościennymi jest przede wszystkim wyższy wzrost cen za usługi oraz nie najlepsze funkcjonowanie rynku detalicznego. Inflację tę przekładano na wzrost płac poprzez ogólnie stosowaną praktykę automatycznej indeksacji płac. W sumie czynniki te podważyły skuteczność wysoce skoordynowanego systemu ustalania wysokości wynagrodzeń. Aby zahamować spadek konkurencyjności i jego negatywny wpływ na wyniki eksportu i zatrudnienie, władze belgijskie interweniowały w ostatnich latach w proces kształtowania płac. Wprowadzono ograniczenie ich wzrostu, w tym ograniczenie wzrostu płac realnych i zawieszenie systemów indeksacji płac. Wprowadzane są ponadto obniżki składek na ubezpieczenie społeczne. Aby zapewnić trwałość korekty, konieczne są jednak strukturalne reformy ram ustalania wynagrodzeń zgodnie z zaleceniami Rady przyjętymi w poprzednich latach. Rząd zamierza wprawdzie wprowadzić zmiany do ustawy o wspieraniu zatrudnienia i ochronie konkurencyjności z 1996 r. (zwanej dalej „ustawą z 1996 r.”), która stanowi dla partnerów społecznych podstawę do określania co dwa lata „limitu wzrostu płac”, dotychczas poczyniono jednak niewielkie postępy w tej kwestii. Zapewnienie bardziej formalnego związku między płacami a wydajnością pomogłoby skonsolidować ostatnie dokonania i zapobiec ponownemu wystąpieniu dotychczasowych problemów.

- (8) Poczyniono pewne postępy co do ogólnego funkcjonowania rynku pracy. Zachęty do podejmowania pracy zostały wzmocnione działaniami na rzecz zmniejszenia klina podatkowego oraz zmianami w systemie świadczeń dla bezrobotnych. Znaczne różnice w poziomie zatrudnienia różnych grup ludności nadal jednak skutkują stale występującym niepełnym wykorzystaniem siły roboczej, zwłaszcza wśród osób o niskich kwalifikacjach, osób młodych, starszych pracowników i osób ze środowisk migracyjnych. Ponadto krańcowe stawki podatkowe w przypadku wejścia lub powrotu na rynek pracy stwarzają niebezpieczeństwo wpadnięcia w pułapkę bierności zawodowej i niskich zarobków w przypadku drugiego żywiciela rodziny i szczególnych typów gospodarstw domowych, takich jak osoby żyjące samotnie i osoby samotnie wychowujące dzieci. Ważne jest zatem, aby dopracować i wdrożyć strategie zachęcające do przechodzenia z sytuacji bezrobocia lub bierności zawodowej do pracy. Nierówności w wykształceniu związane ze kontekstem społeczno-ekonomicznym należą do najwyższych w Unii, a słabe wyniki w nauce częściowo wyjaśniają problem niedostatecznego radzenia sobie na rynku pracy, obserwowany wśród osób ze środowisk migracyjnych. Wprowadzane obecnie reformy edukacji mają na celu zwłaszcza rozwiązanie problemu przedwczesnego kończenia nauki oraz poprawę świadczenia usług w zakresie wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem. Właściwe organy dążą do podniesienia jakości i adekwatności systemów kształcenia zawodowego. Reformy te mogłyby ułatwić płynniejsze przejście do gospodarki opartej na wiedzy i coraz bardziej ukierunkowanej na usługi oraz zmniejszyć niedopasowanie umiejętności i utrzymujący się niedobór siły roboczej w niektórych zawodach. Ponadto ze względu na bardzo niski współczynnik aktywności zawodowej i wskaźnik zatrudnienia starszych pracowników konieczna jest polityka promująca aktywność ludzi starszych oraz polityka wspierania zapotrzebowania na starszych pracowników. Uzasadnione byłoby także wprowadzenie dodatkowych środków podatkowych ułatwiających podejmowanie pracy.

- (9) Pozakosztowy wymiar konkurencyjności zewnętrznej nadal wymaga znacznej poprawy. Aby utrzymać i podwyższyć obecny poziom dobrobytu, należy położyć większy nacisk na wzrost wydajności oraz inwestycje w kapitał oparty na wiedzy. Wymaga to stałego ukierunkowania na produkty i powiązane usługi znajdujące się wyżej w łańcuchu wartości, dzięki lepszym wynikom w zakresie innowacji i wykorzystaniu wyników badań i rozwoju. Pomimo wysokiej jakości publicznego systemu badań naukowych Belgia posiada stosunkowo niewiele szybko rozwijających się firm w branżach innowacyjnych. Ponadto na klimat biznesowy niekorzystnie wpływają obciążenia administracyjne i regulacyjne, które utrudniają tworzenie i rozwój przedsiębiorstw. Wymogi w zakresie udziałów i ograniczenia co do prawa głosu, formy prawnej i działalności wielodyscyplinarnej hamują dynamikę rynku usług dla przedsiębiorstw. Ograniczenia operacyjne i ograniczenia co do miejsca, w którym detaliści mogą ustanowić swoje siedziby, mają te same skutki w sektorze detalicznym. Istnieją ponadto niedociągnięcia w zakresie efektywności systemu sądownictwa, w którym występuje niski poziom rozpowszechnienia technologii informacyjno-komunikacyjnych. W sumie wszystkie te czynniki stanowią poważne bariery dla inwestycji prywatnych. Wzrostowi wydajności i inwestycjom szkodzą także niskiej jakości infrastruktura i spowalniające ruch wąskie gardła. Najpilniejszą luką inwestycyjną jest sieć transportowa. Położenie geograficzne Belgii w połączeniu z obecnością organizacji międzynarodowych umożliwiło przyciągnięcie do kraju wielu ośrodków dystrybucji, baz logistycznych i międzynarodowych siedzib różnych przedsiębiorstw. Istnieje jednak coraz poważniejszy problem zatorów komunikacyjnych w godzinach największego natężenia ruchu, co zmniejsza atrakcyjność państwa dla inwestorów zagranicznych i powoduje ogromne koszty ekonomiczne i środowiskowe. Zakłada się również, że Belgia nie osiągnie swoich celów na 2020 r. w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych; kraj boryka się z poważnymi problemami zanieczyszczenia powietrza. Z uwagi na duże skupienie działalności gospodarczej wokół stolicy i portów, najpilniejszym wyzwaniem jest modernizacja podstawowej infrastruktury transportu kolejowego i drogowego oraz zapewnienie brakujących połączeń między głównymi węzłami gospodarczymi. Jednocześnie ważne jest, aby rozwiązać problem zatorów komunikacyjnych w godzinach największego natężenia ruchu przez poprawę usług transportu publicznego, optymalizację zarządzania ruchem i wyeliminowanie zakłóceń rynku i niepożądanych zachęt podatkowych, takich jak preferencyjne traktowanie samochodów służbowych.

- (10) Kolejny problem dotyczy adekwatności krajowej produkcji energii elektrycznej i ogólnego bezpieczeństwa dostaw. Nieplanowane przerwy w funkcjonowaniu kilku obiektów jądrowych stały się źródłem obaw dotyczących sposobu osiągnięcia równowagi popytu i podaży energii elektrycznej, a wielokrotnie zmieniany harmonogram stopniowego zamykania elektrowni jądrowych stworzył klimat niesprzyjający podejmowaniu długoterminowych decyzji inwestycyjnych. Powoduje to zwiększenie importu i coraz mniejsze bezpieczeństwo dostaw. Zażegnano wprawdzie zagrożenia dostaw w perspektywie krótkoterminowej, jednak potrzeby inwestycyjne w dłuższym okresie są nadal znaczne. Oprócz istotnych nowych krajowych mocy produkcyjnych i dalszego wzrostu połączeń międzysystemowych, do rozwoju zarządzania popytem niezbędne są inteligentne sieci. Ze względu na długi okres wdrażania dużych projektów w sektorze energii i pilną potrzebę zastępczych mocy wytwórczych w ciągu następnej dekady, konieczne będą szybkie działania, zwłaszcza w postaci odpowiednich ram prawnych wspierających wzrost mocy wytwórczych.
- (11) Belgia poczyniła pewne postępy w zakresie reformy systemu podatkowego, zwłaszcza poprzez przesunięcie obciążeń podatkowych z pracy na inne podstawy opodatkowania, co stopniowo zmniejszy klin podatkowy. Ulgi w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych oraz składek na ubezpieczenie społeczne opłacanych przez pracodawców również przyczynią się do zmniejszenia tej luki. System podatkowy jest jednak wciąż skomplikowany, a szczególne wyłączenia, ulgi i obniżone stawki powodują erozję bazy podatkowej. Niektóre z nich wiążą się z utratą dochodów, zakłóceniami gospodarczymi i poważnymi obciążeniami administracyjnymi. Przesunięcie obciążeń podatkowych nie wydaje się być ponadto neutralne z punktu widzenia budżetu. Struktura systemu podatkowego nadal wymaga znacznej poprawy poprzez dalsze poszerzenie podstawy opodatkowania umożliwiające stosowanie niższych stawek nominalnych i zmniejszenie liczby zakłóceń. Istnieje także znaczny potencjał, jeśli chodzi o przesunięcie obciążeń podatkowych w sposób sprzyjający ochronie środowiska; potencjał ten wynika m.in. z korzystnego opodatkowania samochodów służbowych i kart paliwowych, które powoduje wzrost zanieczyszczenia, zagęszczenia ruchu i emisji gazów cieplarnianych.

- (12) Belgia poczyniła w ostatnich latach znaczne postępy w reformowaniu systemów emerytalnych. W ustawie z dnia 10 sierpnia 2015 r. dotyczącej podwyższenia wieku emerytalnego, warunków przechodzenia na wcześniejszą emeryturę i minimalnego wieku uprawniającego do renty rodzinnej ustanowiono nowe kryteria dotyczące minimalnego wieku i stażu pracy mające zastosowanie w przypadku zwykłej emerytury. Mimo niedawnej reformy przewidywany wzrost wydatków na emerytury pozostaje jednak znaczny. Zalecane już w przeszłości automatyczne powiązanie ze zmianami średniego trwania życia ograniczyłoby ryzyko dla średnio- i długoterminowej stabilności. Rząd ogłosił w tym względzie zamiar wprowadzenia systemu emerytalnego opartego na punktach kredytowych, który uruchamiałby automatyczne mechanizmy korygujące w odpowiedzi na zmiany demograficzne. Zagadnienia te będą nadal ściśle monitorowane w ramach europejskiego semestru.
- (13) W ramach europejskiego semestru Komisja przeprowadziła wszechstronną analizę polityki gospodarczej Belgii, którą opublikowała w sprawozdaniu krajowym na 2016 r. Komisja oceniła również program stabilności i krajowy program reform, a także działania następcze podjęte w odpowiedzi na zalecenia skierowane do Belgii w poprzednich latach. Wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla stabilnej polityki budżetowej i społeczno-gospodarczej w Belgii, ale także ich zgodność z przepisami i wytycznymi UE, mając na uwadze konieczność wzmocnienia ogólnego zarządzania gospodarczego UE poprzez wnoszenie na szczeblu UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe. Zalecenia w ramach europejskiego semestru znajdują odzwierciedlenie w zaleceniach 1–3 poniżej.
- (14) W świetle powyższej oceny Rada przeanalizowała program stabilności Belgii, a jej opinia⁶ znajduje odzwierciedlenie w szczególności w zaleceniu 1 poniżej,

⁶ Na mocy art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.

NINIEJSZYM ZALECA Belgii podjęcie w latach 2016 i 2017 działań mających na celu:

1. Dokonanie rocznej korekty budżetowej wynoszącej co najmniej 0,6 % PKB, prowadzącej do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego w latach 2016 i 2017. Wykorzystanie nieoczekiwanych zysków do przyspieszenia redukcji wskaźnika długu sektora instytucji rządowych i samorządowych. Uzgodnienie egzekwowalnego podziału celów budżetowych między wszystkimi szczeblami instytucji rządowych i samorządowych. Uproszczenie systemu podatkowego i wyeliminowanie wydatków podatkowych powodujących zakłócenia.
2. Przeprowadzenie, w porozumieniu z partnerami społecznymi, zamierzonego przeglądu ustawy z 1996 r. o wspieraniu zatrudnienia i ochronie konkurencyjności. Zapewnienie, aby płace mogły się zmieniać proporcjonalnie do wydajności. Zapewnienie skuteczności polityk aktywizacji rynku pracy. Kontynuowanie reform systemu edukacji i kształcenia zawodowego oraz zapewnienie wsparcia szkoleniowego dla grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, szczególnie dla osób ze środowisk migracyjnych.
3. Zwiększenie zdolności do innowacji, szczególnie poprzez wspieranie inwestycji w kapitał oparty na wiedzy. Zwiększenie konkurencji w sektorze usług dla przedsiębiorstw i sektorze detalicznym przez usunięcie nieuzasadnionych ograniczeń operacyjnych i dotyczących zakładania działalności. Rozwiązanie problemu niedoboru inwestycji w infrastrukturę transportową i moce wytwórcze w sektorze energii.

Sporządzono w Brukseli

*W imieniu Rady
Przewodniczący*
